

Không Ai Chết Vì Bẩn... Chỉ Có Người Chết Vì Quá Sạch

Contents

Không Ai Chết Vì Bẩn... Chỉ Có Người Chết Vì Quá Sạch	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	2
3. Chương 3	3

Không Ai Chết Vì Bẩn... Chỉ Có Người Chết Vì Quá Sạch

Giới thiệu

Thể loại: đam mỹ, đoản văn Dự là sinh viên năm hai trường Đại học Bách khoa – cái trường mà có đến 98% là lũ đực rựa

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/khong-ai-chet-vi-ban-chi-co-nguoi-chet-vi-qua-sach>

1. Chương 1

Warning: bad language

Dự là sinh viên năm hai trường Đại học Bách khoa – cái trường mà có đến 98% là lũ đực rựa. Tuy nhiên, chuyện ấy không xi nhê gì với cậu, bởi vốn dĩ cậu không có hứng thú với con gái. Dự thuộc diện được ở ký túc xá, trong phòng có sáu thằng ở với nhau từ hồi Dự học năm nhất, đến giờ cũng ngọt nhạt hai năm. Sáu thằng khác tuổi, khác khoa khác cả quê nhưng rất thân nhau, chia ngọt sẻ bùi, cả gái cũng chia.

Trong sáu người cùng phòng, Cảnh là người lớn tuổi nhất, đang học năm cuối cùng khoa với Dự. Nói về tên này kể cũng lạ, hần đẹp trai nhà Hà Nội vậy mà đang yên đang lành lại nhảy tót vào ở ký túc xá. Nhìn đi nhìn lại thì hần ta cũng hợp khẩu vị của Dự lắm, nhưng phương châm của cậu là thỏ không ăn cỏ gần hang, vả lại nhìn hần hay đi với con gái, có lẽ không cùng loài. Pass.

Hôm nay nghỉ lễ 2/9, cả phòng đều về quê hết, chỉ còn Dự đang vướng cái đồ án nên phải ở lại. Còn cha Cảnh kia thì đi đâu từ sáng, chắc là về nhà, kệ cha hần đi, hôm nay Dự được làm vương làm tướng ở đây rồi. Cậu vừa ngêu ngao ca một bài hát hiếm ai hiểu nổi vì quá sai nhạc vừa lột quần áo phi vào nhà tắm. Hai ngày cắm đầu vào làm đồ án không tắm rửa gì, bẩn quá rồi.

Vì mãi hát cùng tiếng nước xả quá to nên Dự không nghe thấy tiếng mở cửa và tiếng sục sạo trong phòng. Mãi đến khi cửa nhà tắm bật mở cậu mới giật mình. Ngoái lại nhìn, cậu thấy Cảnh mặc độc cái quần sịp đang đứng trước cửa, hần ta cũng tỏ ra ngạc nhiên khi thấy Dự.

-Anh tưởng chú đi đâu, hóa ra là đang tắm.

Sau phút đầu ngạc nhiên Dự lại quay ra kì cọ, tắm chung là việc bình thường của phòng cậu. Toàn lũ con trai với nhau ngại quái gì (dù cậu chỉ là con trai 50%).

-Anh đi đâu từ sáng đến giờ vậy. Em nghĩ là anh về nhà.

-Nhà anh làm quái có ai đâu mà về, anh ra ngoài mua chút đồ thôi.

-Ừ hứ.

Dự vừa tắm vừa liếc nhìn Cảnh đang cởi nốt chiếc quần sịp. Chắc, phải công nhận dáng người hần ta đẹp thật, săn chắc, thớ nào ra thớ ấy, cơ bụng đầy đủ. Cậu liếc nhìn xuống, éc, cả cái đấy cũng đẹp nữa, to dày và rất dài. Dự nuốt nước miếng, bỏ qua hần ta đúng là phí của đời mà.

2. Chương 2

Cậu vội quay đi để ngăn mình tiếp tục thả dè, nhìn tí nữa chắc cậu cương mất. Lúc Dự đang tự rửa xả mình háo sặc thì bỗng một cơ thể rắn chắc áp sát vào lưng cậu, hơi thở ấm áp phả vào bên tai, bàn tay mơn man nắn bóp cặp mông căng mẩy của mình. Dự giật mình quay lại gào lên:

-Anh làm cái quái gì thế?

Cảnh vừa nhắm nháp vành tai Dự vừa đáp.

-Dê chú chứ làm quái gì nữa.

-Dê cái đệt nhà anh ý. Cút ra cho tôi.

Dự sôi máu, thằng cha này đang làm cái shit gì vậy. Nhưng mà, chết tiệt, cái của nọ nóng như than trong lò của hần cứ di đi di lại trên mông cậu, cậu có phản ứng với hần cmnr.

Cảnh lần nụ hôn xuống cần cổ của Dự, bàn tay cũng di chuyển ra trước xoa bóp lồng ngực, tay còn lại trượt dọc theo bụng tóm lấy 'thằng cu' đã hơi ngóc đầu run rẩy của Dự.

-Chú cũng thích anh bỏ mẹ lại còn sĩ. Ngoan để anh dè nào, lén pheng anh không thương nữa bây giờ.

-Đệt, anh về mà thương con chó nhà anh ấy. Ông đây đêch cần, ông đều thích ăn cỏ gần hang.

Dự gào lên phản đối, nhưng tiếng thở dốc của cậu đã làm giảm đáng kể uy lực của cái gào ấy.

Cảnh cười khẩy, hần thừa biết thằng cu này đang sướng bỏ mẹ, thế mà cứ to mồm. Hần xoay đầu Dự lại hôn lên cái miệng đang gào thét không ngừng của Dự, bàn tay thì sục liên tục thằng bé của cậu ta.

Dự như lịm đi dưới kĩ thuật điều luyện của Cảnh, chó thật, chẳng lẽ cậu phải khuất phục chống mông lên cho thằng cha này thông ass. Không được, cậu không chấp nhận việc quan hệ với một thằng không yêu mình.

-Àng ó... Ồ ôi a... Ưm ưm...

Đến lúc gần như ngạt thở Cảnh mới chịu buông tha cho Dự, cả hai người thở hồng hộc như trâu, Cảnh hích hích thằng bé của mình vào kẽ mông Dự, nói giọng cợt nhả:

-Mẹ kiếp, chú dám chửi anh là chó, vậy anh sẽ cho chú cũng thành chó luôn.

Nói rồi hần nắm eo xé cái mông của Dự chống cao lên, ngón tay lần dọc khe mông chạm vào lỗ hậu môn đang co rút điên cuồng của Dự. Cậu sợ hãi giữ chặt tay hần lại, cậu không muốn bị 'mất trinh' khi vẫn chưa rõ ràng.

-Đệt, ông đây đ*o làm chuyện này với thằng không yêu mình.

3. Chương 3

Cảnh bỗng dừng lại mọi động tác, trợn mắt nhìn Dự như nhìn cái thằng mới từ trên rừng xuống, sau đó hấn tặc lưỡi về bất lực.

-Chắc, nói chú ngu cấm có sai mà. Không yêu thì việc đêch gì anh phải abc xyz với chú. Anh bắn tín hiệu bao nhiêu lần mà chú vẫn cứ ngơ ngơ như bò đeo nơ nên anh đành phải làm trò này thôi.

Dự ớ người ra nhìn Cảnh, hóa ra là thế ư? Vậy là hấn cũng yêu mình à? Nhưng mà chó thật.

-Tín hiệu cái đầu nhà anh ấy, anh lượn lơ với hết con này đến con khác mà là tín hiệu à?

-Chứ lại không. Là chú ngu không hiểu thôi. Chứ thằng nào trong phòng này chả biết anh mê chú. Giờ thì im nào, giãy giụa lung tung anh trối vào rồi quất mông bây giờ.

Sau đó.

-Đệt, hóa ra hôm nay anh ra ngoài để mua cái thứ này. Đồ dê xồm... đồ hai mặt...

-Anh đã nói với chú là hôm nay anh rấp tâm thả dê mà.

-A... cái của nợ của anh... ư... to như cái cột... a... mà anh thốc thẳng... ưm... vào tôi thế à...

-Hô hô, cảm ơn lời khen. Ai bảo chú cứ ngo ngoạy cái mông như thế, anh chịu thể đệt nào được.

Lại sau đó.

-Đau quá... Chó chết... A... Anh nhẹ nhẹ chút xem nào...

-Ưm... lỗ chú sít quá làm anh rất thích... Không nhẹ được... a...

-Mẹ kiếp nhà anh... xong việc tôi sẽ giết anh... a...

-Hê hê, anh sẽ để chú giết... giết bằng cái lỗ đáng yêu này...

Cuối cùng.

-Anh vẫn chưa đủ à... A a... Đồ thú vật... Ừn... em không chịu nổi rồi...

-Ngoan anh thương... một chút nữa thôi... A... Thích quá...

-A... Tiên sư nhà anh... một chút nữa của anh đã hai tiếng rồi... A a...

Tiếng chửi rửa, tiếng gào, tiếng rên rỉ, tiếng van xin vẫn tiếp tục dập dìu đến tận nửa đêm.

Hết

Truyện viết trong 30 , chất lượng ko được đảm bảo. Đọc xong đừng ném đá bạn.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/khong-ai-chet-vi-ban-chi-co-nguoi-chet-vi-qua-sach>